

Diari de la neu, 10/04/23

Senyals 'celestials' en un dia trist de final de temporada



Una de les imatges que ha deixat el dia d'avui a Masella Autor/a: *Diaridelaneu.cat*

Un any més ha arribat el darrer dia amb què s'ha acabat la temporada de neu al Pirineu català. Avui han obert per darrer dia les estacions de **La Molina, Masella, Port Ainé, Boí Taüll i Baqueira**. A partir de demà qui vulgui esquiar amb remuntadors ja només ho podrà fer a Andorra. **Arcalís** i el **Pas de la Casa-Grau Roig** continuaran obrint cada dia fins al dia 16 d'abril.

En una data important en el calendari de les estacions catalanes, tenia clar que no podia faltar a la cita, malgrat que pel context actual i de tota la campanya de neu d'enguany, m'he quedat més desanimat que en altres comiats. Però no, alguna cosa en el meu subconscient m'ha dit que havia de pujar a pistes. Així que he optat per fer les darreres baixades a Masella.

I el cert és que la síntesi del dia podria ser ben senzilla: **poca gent, poca neu, cel gris...** i un ambient en certa manera, trist. Perquè, no ho puc negar, cada vegada que s'acaba una temporada, el meu estat d'ànim se'n ressenteix, com dirien ara, 'bipolarment'. Algú i tristesa a la vegada. No hi puc fer res, tot i que admeto que amb els anys he après a conviure amb aquests dos estats d'ànim en el darrer dia de la "tempo".



Així doncs, a diferència d'altres comiats de campanya, enguany l'esquiada "del dia final" amb tant pocs esquiadors a pistes m'ha semblat més que mai, un senyal de desànim col·lectiu. Perquè, molt possiblement, l'escassetat de neu de tot l'hivern, d'una banda, i les temperatures anormalment altes que en general hem tingut, de l'altra, han acabat minant l'ambient i les ganes entre la majoria d'esquiadors que conec. Com si amb les altes temperatures s'hagués evaporat l'alegria.

I de fet, cal reconèixer que una bona colla de coneguts i amics, avui han desistit de pujar a pistes en aquest darrer dia. Altres ja fa dies que llisquen pels Alps. Sembla, doncs, que aquest final de temporada ha anat una mica en consonància amb el que ha estat en el seu conjunt: desincentivador. Per sort, no hi ha mai dues temporades iguals, i tinc assumit que la següent serà diferent. I serà millor. Tornarà l'hivern que coneixem.

I... sabeu perquè m'atreveixo a fer aquest pronòstic?

Doncs perquè a l'esquiada d'avui, tal com explicava unes línies més amunt, ha començat amb un cel gris i lleig d'aquests que no conviden a un estat d'ànim positiu. Però passades les hores, i quan ja ens apropàvem al migdia, **el sol s'ha acabat imposant i ens ha deixat una jornada alegre**. Com si l'energia que s'havia quedat emmagatzemada i en espera rere les nuvolades, de cop t'arriba a velocitat de la llum i et recarrega ràpidament de positivitat.

Ha estat un senyal? Potser era un missatge celestial i meteorològic de resurrecció d'un dilluns de Pasqua? Qui sap. Perquè si en la qüestió meteorològica sempre diem que després de la tempesta ve la calma... què penseu que pot venir després d'una temporada tan garrepa amb nevades i amb temperatures tropicals?

Ànims a tots i seguim!